

[Indenrigs- og boligministeren.]

Jeg har meget svært ved at besvare. Det vedrører ligsynsmænd i landkommunerne. Jeg er glad ved at kunne sige, at jeg har fået oplyst, at dette spørgsmål sorterer under justitsministeren og ikke under mig; men på den givne foranledning skal jeg henlede justitsministerens opmærksomhed på, at der her er et problem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Den følgende sag kan kun med tingets samtykke behandles i dag, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af midlertidig lov nr. 119 af 23. marts 1948 om ændringer i kapitel VI i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet. (Pensioner til apotekere og apoteksmedhjælpere samt deres enker).

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 361).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg har herved den opgave overfor det høje ting at anbefale dette forslag til lov om forlængelse af den gældende lovgivning vedrørende apotekervæsenet, således som dette lovforslag er vedtaget i det andet høje ting.

Ved loven af 23. marts 1948 blev der foretaget en regulering af de pensioner, som omtales i apotekerlovens kapitel VI, til apotekere, apoteksmedhjælpere samt deres enker. Loven tog imidlertid alene sigte på en midlertidig ordning, og dens gyldighed blev begrænset indtil udgangen af marts måned 1950. En varig ændring af apotekerlovens pensionsordning fandt man det ikke rimeligt at foretage, før der i den under 22. januar 1947 nedsatte apotekerkommission var tilvejebragt klarhed over,

hvorledes apotekernes og apoteksmedhjælpernes forhold burde ordnes i en ny lov om apotekervæsenet.

Lovens gyldighed blev under hensyn til, at apotekerkommissionen ikke nåede at afslutte sit arbejde inden udgangen af marts måned 1950, forlænget til udgangen af marts måned 1952.

Kommissionen vedrørende apotekervæsenet har nu den 1. februar i år afgivet en betænkning, der indeholder et lovudkast, som blandt andet tager stilling til spørgsmålet om en varig ordning af apotekernes og deres personales pensionsforhold. Da det imidlertid ikke bliver muligt at forelægge et på dette grundlag udarbejdet lovforslag om den fremtidige ordning af apotekervæsenet før i næste rigsdagssamling, foreslås den midlertidige pensionsordning forlænget uændret endnu et år.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til hurtigt og velvillig behandling i det høje ting.

Dose: Den af den højtærede minister omtalte betænkning har jo længe været ventet. Vi har nu fået lejlighed til at læse den igennem, og den indeholder jo adskilligt af interesse, selvom jeg må erkende, at det i dette tilfælde, ligesom det var tilfældet, da lovforslaget om jordemoder-væsenet blev fremsat, umiddelbart efter at kommissionsbetænkning herom forelå, vil være svært på så kort tid at afgøre, hvilket standpunkt man vil indtage, om man vil stille sig på samme standpunkt, som kommissionen har indtaget i betænkningen, eller om man vil gøre noget andet.

Derfor vil jeg gerne, samtidig med at jeg påpeger, at mit parti går ind for den foreslåede forlængelse indtil udgangen af marts måned 1953, udtale håbet om, at det bliver sidste gang, vi skal forlænge denne lov. Det er vist sagt nogle gange før, og vi har ofte fra denne talerstol påpeget det rimelige i, at vi fik apotekervæsenet ordnet og fik en fast lov. Jeg indrømmer, at det er en hvepserede at gå til, men det må være muligt at klare det. Den afgivne betænkning hører til dem, der vinder ved først at gå til debat mellem de sagkyndige og i befolkningen, og det er da også allerede begyndt at strømme ind til rigsdagens medlemmer med redegørelser